

Arrest

nr. 279 547 van 26 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uw moeder ((...)) verklaart in uw hoofde dat u geboren bent op 25 oktober 2019 te Brussel maar niet te kunnen stellen welke nationaliteit u heeft daar niet geweten is welke nationaliteit uw vader heeft. Uw moeder, geboren op 30 september 1986 te Gerhu Sernay in de Tigray regio van Ethiopië verklaart de

Eritrese nationaliteit te bezitten en vanaf 2006, samen met haar twee kinderen, (...) en (...) in Addis Abeba woonachtig te zijn geweest. Teneinde haar financiële levensomstandigheden te verbeteren verliet uw moeder Ethiopië in 2016 per vliegtuig naar Turkije en vervolgens per boot naar Griekenland. In september 2016 werd uw moeder door de Griekse autoriteiten onderschept, naar een kamp te Chios gebracht en na ongeveer een jaar erkend als vluchteling waarna uw moeder haar intrek nam in een woonst in Athene.

Uw moeder verklaart ten gevolge van een verkrachting in Griekenland zwanger te zijn geworden en omwille daarvan Griekenland te hebben verlaten en per vliegtuig in de zevende maand van 2019 naar België te zijn gekomen. **Op 9 augustus 2019 diende uw moeder in België een verzoek om internationale bescherming in** dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 24 december 2019 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen aangezien uw moeder reeds over internationale bescherming beschikt in Griekenland. Op 6 januari 2020 diende uw moeder een beroep in tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV), die op 8 januari 2020 een arrest velde tot vernietiging van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) (arrestnummer 235478). Vervolgens nam het CGVS op 4 juni 2020 opnieuw een beslissing tot niet-ontvankelijkheid waartegen uw moeder op datum van 22 juni 2020 beroep aantekende. Op 18 februari 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS (arrestnummer 249392). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980 die tevens op u betrekking heeft aangezien u ten tijde van het arrest reeds was geboren.

Op 9 maart 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt uw moeder dat u niet naar Griekenland kan gaan aangezien Griekenland geen goed land was voor uw moeder en dat evenmin voor u zal zijn. Dienaangaande hekelt uw moeder de slechte situatie in Griekenland en stelt dat u in Griekenland niet de kans zal krijgen om naar school te gaan. Tenslotte benadrukt uw moeder dat zij niet langer Griekse documenten heeft aangezien ze haar rugzak verloor en om die reden niet kan terugkeren.

Bovendien dient uw moeder ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: (1) een psychologisch rapport van uw moeder, (2) uw medisch dossier, (3) het medisch dossier van uw moeder, (4) attesten uit Griekenland, (5) geboorteaktes van (...) en (...), (6) uw geboortebericht en (7) een kaart van GAMS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden met uw moeder (gezien uw te jonge leeftijd om gehoord te worden) en in bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van uw moeder op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 9 augustus 2019 waarvoor de beslissing nu definitief is. Uw

moeder verklaart immers in het kader van uw verzoek dat zij niet kon terugkeren naar Griekenland en er asiel aanvragen omdat het geen goed land was voor haar en het bijgevolg ook niet zal zijn voor u. Bovendien hekelt uw moeder de slechte situatie in Griekenland, met beperkte toegang tot scholing en basisvoorzieningen. Gevraagd om welke reden u geen toegang zou hebben tot onderwijs in Griekenland, stelt uw moeder dat het vinden van een huis, school en werk niet zo gemakkelijk is in Griekenland aangezien veel kinderen, ook zij die werden geboren in Griekenland, die kans niet kregen. Uw moeder voegt toe dat er slechts een geringe kans is dat kinderen naar school kunnen gaan in Griekenland. Waarom kinderen precies niet naar school kunnen gaan in Griekenland, weet uw moeder niet te duiden (zie notities, p. 13-14).

Wat betreft het verzoek om internationale bescherming dat door uw moeder (eveneens in uw hoofde) werd ingediend op 9 augustus 2019 dient te worden vastgesteld dat haar verzoek niet ontvankelijk werd verklaard daar niet kon worden aangenomen dat uw moeder door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover uw moeder volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht was gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in de meest elementaire behoeftes zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin waren er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer naar Griekenland. Bovendien werd gesteld dat mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van de nieuwe gezinssituatie – uw geboorte op 25 oktober 2019 – hieraan geen afbreuk doet aangezien niet concreet werd aangetoond dat de bijzondere kwetsbaarheid het uw moeder dermate moeilijke maakte om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u en uw moeder zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest ((Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Deze beslissing werd door de RvV bevestigd in haar arrest 249392 dd. 18/02/2021 en stelt als volgt:

‘Dat verzoekende partij een alleenstaande vrouw is met een jong kindje volstaat op zich niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer in Griekenland, waar haar internationale bescherming in de vorm van de vluchtelingenstatus werd toegekend, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt terecht te komen, gelet ook op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing over haar persoonlijke omstandigheden in een recent verleden in Griekenland, motieven die op generlei wijze worden weerlegd of ontkracht. De Raad stipt in dit verband aan dat uit verzoekende partij haar verklaringen aan de commissaris-generaal blijkt dat zij tijdens haar jarenlange verblijf in Griekenland huisvesting had, zij actief was op de arbeidsmarkt en o.a. toegang had tot en beroep kon doen op de gezondheidszorg aldaar. Verzoekende partij toont aldus niet aan dat zij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen of gebruik zou kunnen maken van de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen. Uit niets blijkt en ze maakt niet aannemelijk dat zij verhinderd was/is om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade, en/of dat het haar aan bescherming vanwege de Griekse autoriteiten ontbeert.

Uit haar verklaringen en het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten.

Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar werd toegekend in Griekenland.’

Overigens verklaart uw moeder dat u een operatie aan uw privédelen onderging zonder te weten waarom. Gevraagd of u nog medische zorgen nodig heeft, wordt gesteld dat u een afspraak heeft in het ziekenhuis omdat u vaak hoest (zie notities, p. 12). Aan uw moeder gevraagd of u medische zorgen zou kunnen

krijgen in Griekenland, stelt ze die niet te zullen kunnen verkrijgen omdat het totaal verschillend is van België. Je moet immers na het verkrijgen van de status zonder assistentie naar het ziekenhuis gaan en alles zelf doen (zie notities, p. 15). Bovenstaande toont echter niet aan dat u geen toegang zou kunnen verkrijgen tot gezondheidszorg in Griekenland. Het door uw moeder neergelegde medisch dossier (verslagen na uw geboorte, afspraak, voorschriften en 'diplôme du courage'), wijzigt deze conclusie niet.

Bovendien verwijst uw moeder wederom naar haar eigen medische en psychologische problemen en legt hier ter staving volgende stukken van neer: een psychologisch rapport (dd.14/01/2021, Dr. Leblicq) (1) en haar medisch dossier (3). Dienaangaande dient opgemerkt dat door de RvV reeds in het kader van het eigen verzoek van uw moeder het volgende werd gesteld: 'In dit verband dient er opnieuw op gewezen en benadrukt de Raad dat verzoekende partij blijkens haar eerdere verklaringen in Griekenland toegang had tot medische zorgen. Ofschoon de psychische problematiek in hoofde van verzoekende partij, in welk verband in voormelde attesten aangaande haar psychologische opvolging hier in België gewag wordt gemaakt van een posttraumatisch stresssyndroom en depressieve en angstige gevoelens, betreurenswaardig is, doet dit niets af en geen afbreuk aan voormelde vaststelling dat uit niets blijkt en verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij als begunstigde van internationale bescherming geen toegang zou hebben tot en gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Griekenland. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij documenten en een verslag neerlegt van het Doctors' Hospital in Griekenland van 12 maart 2019, die weliswaar niet voorzien zijn van een (voor eensluidend verklaarde) vertaling (zoals voorgeschreven door artikel 8 van het Procedureglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen), doch "die", zoals verzoekende partij zelf in haar aanvullende nota van 20 januari 2021 aangeeft, "minstens wijzen op een dokters bezoek op 12 maart 2019". Dit ondersteunt aldus haar eerdere verklaringen met betrekking tot haar toegang tot medische zorgen in Griekenland. Uit niets blijkt en verzoekende partij toont niet aan dat haar mogelijkheden of eventuele beperkingen om dienaangaande haar rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de Griekse onderdanen geconfronteerd kunnen worden. Wat de beoordeling van verzoekende partij haar huidige gezondheidssituatie op zich betreft, dient zij zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.' Ook in het kader van onderhavig verzoek stelt uw moeder in Griekenland medische zorgen te hebben ontvangen, alsook tijdens haar verblijf in het kamp op Chios psychologische begeleiding te hebben ontvangen. In Athene ging uw moeder niet naar een psycholoog aangezien ze niet plande om daar te blijven en wilde verder reizen naar andere Europese landen (zie notities, p. 8-9). Bovendien legt uw moeder documenten neer (4), die evenwel niet van een vertaling worden voorzien, die wijzen op medische zorgen die zij in Griekenland heeft ontvangen.

Overigens dient opgemerkt dat met betrekking tot deze door uw moeder aangehaalde medische problematiek, waaromtrent overigens niet concreet wordt aangetoond dat haar of uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel van deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Wat kortom de door uw moeder opgeworpen elementen betreft, met name dat u in Griekenland geen rechten zou hebben, zijnde geen onderdak, geen scholing en geen medische zorg, dient te worden opgemerkt dat deze feiten louter hypothetisch zijn. Uit haar verklaringen –waarnaar supra werd verwezen- blijkt immers geenszins dat jullie geen gegronde vrees dienen te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland lopen, dat jullie basisrechten als persoon die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Zo oordeelde de RvV reeds in het kader van het verzoek van uw moeder dat er niet werd aangetoond dat u, als kind van een erkend vluchteling, en uw moeder geen toegang zouden krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan de internationale beschermingsstatus van uw moeder inzake toegang tot onder meer werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting en dat u en uw moeder in een situatie van extreme armoede zouden terechtkomen die jullie niet in staat stelt om in de meest elementaire behoeften te voorzien, zoals onder meer voedsel, persoonlijke hygiëne en een plaats om te leven, en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar uw moeder internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge (door het hof van justitie bepaalde) drempel van zwaarwichtigheid bereiken waardoor uw moeder (met u) in een situatie zou terechtkomen die zo ernstig is waardoor jullie toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Ter staving van uw verzoek legt uw moeder uw geboortebericht neer waarin de naam (Ruiru Samuel Kanau, geboren op 19 juli 1982) van uw vader wordt vermeld. Uw moeder gevraagd vanwaar die informatie komt, stelt zij geen informatie te hebben gegeven en er verschillende namen en verschillende documenten zijn voor

u. Uw moeder voegt toe in het ziekenhuis de correcte naam te hebben geregistreerd maar dat er verschillende namen staan op het document van het ziekenhuis. Gevraagd hoe dat komt, antwoordt uw moeder 'hen' te hebben gezegd dat uw eerste naam Bamlak is en de naam van uw vader Samuel waarop werd gesteld dat uw moeder voor u verantwoordelijk is en u niet kon worden geregistreerd onder zijn naam waardoor de naam van de vader van uw moeder werd gebruikt (zie notities, p. 12-13). Dienaangaande dient opgemerkt dat in het kader van het verzoek van uw moeder werd vastgesteld dat het door haar aangehaalde seksueel misbruik geenszins geloofwaardig was. Zo stelde de RvV in haar arrest 249392 dd. 18/02/2021: ' De Raad treedt de commissarisgeneraal bij dat verzoekende partij haar verklaringen omtrent haar seksueel misbruik in Griekenland begin 2019 allerm minst overtuigend of geloofwaardig zijn en dat, zo toch enig geloof zou worden gehecht aan haar verklaringen hieromtrent, verzoekende partij niet in concreto aannemelijk maakt dat zij dienaangaande niet op hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten kon/kan rekenen.'. Bovendien vermeldde uw moeder in het kader van de beroepsprocedure voor de RvV 'uit elkaar te zijn met uw vader' wat geenszins aansluit bij haar verklaringen omtrent het seksueel geweld (zie arrest 249392 dd. 18/02/2021, p. 7).

Tot slot worden ook de geboorteaktes van uw halfbroer en zus Kudus Amanuel en Nahomit Amanie (5) neergelegd. Er dient echter opgemerkt dat deze documenten informatie bevatten die geenszins in twijfel wordt getrokken en bijgevolg bovenstaande conclusie niet weet te wijzen. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de neergelegde kaart van GAMS (7).

Wat betreft de status of verblijfsregeling in uw hoofde, in geval van terugkeer naar Griekenland moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient u zich met betrekking tot de mogelijkheden in hoofde van uw kind dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar het Cypriotisch recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.

Gevraagd of uw moeder, na de beslissing tot niet-ontvankelijkheid inzake haar verzoek om internationale bescherming, heeft nagevraagd of opgezocht hoe ze voor u, haar zoon, een procedure om internationale bescherming te verkrijgen, kan indienen, stelt uw moeder dat niet te hebben gedaan aangezien ze niemand kent, in het centrum woont en geen contacten te hebben. Gepeild naar de reden waarom geen informatie werd gezocht, antwoordt uw moeder ontwijkend het niet te hebben kunnen doen en niet het plan te hebben om terug te keren naar Griekenland (zie notities, p. 14-15). Het CGVS kan niet inzien waarom het voor uw moeder, die er in België wel in slaagde een procedure te starten voor zichzelf, alsook voor haar zoon, niet in staat zou zijn om op gelijkaardige wijze regelingen te treffen in Griekenland waar ze over internationale bescherming beschikt.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat het verlies van uw moeder haar Griekse documenten, hetgeen niet wordt gestaafd met enig document (zie notities 19/20170 dd. 15/10/2019, p. 22), geenszins impliceert dat uw moeder niet langer over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. **Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen.** Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in het administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat uw moeder werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die haar werd verleend niet meer geldig zijn/niet langer in haar bezit zijn, niets erop wijst dat haar status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van haar status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat zij (en u) niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, haar verblijfsvergunning die verband houdt met haar status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op datum van 27 september 2021 ontving het CGVS geen opmerkingen en bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat uw moeder (...) internationale bescherming werd verleend in Griekenland. Om die reden mag u niet worden teruggestuurd naar Eritrea."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in het enige middel van het verzoekschrift de schending aan van de artikelen 57/1, § 4; 57/6, § 3, 6°; 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekende partij, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2021, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)", waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108)

Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”*

2.4. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.5. De Raad stelt vast vooreerst vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich *in casu* heeft gesteund op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet om het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij onontvankelijk te verklaren.

Zoals uit deze wetsbepaling duidelijk blijkt, kan de commissaris-generaal dit doen nadat er reeds een eerder een verzoek om internationale bescherming namens de verzoekende partij werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. De Raad stelt vast dat verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming indiende op 9 augustus 2019. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geboren is op 25 oktober 2019, en hij werd bijgeschreven op de bijlage 26 van zijn moeder waardoor het voormelde door verzoekers moeder ingediende verzoek ook namens hem werd ingediend.

2.6. Verzoekende geeft in onderhavig verzoekschrift het volgende te kennen:

“De verwerende partij is er niet van overtuigd dat verzoekende partij haar land heeft verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of vanwege een reëel risico op ernstige schade als omschreven in het kader van subsidiaire bescherming. Nochtans heeft de moeder van verzoekende partij uiteengezet waarom zij niet terug kan keren naar Griekenland, ook al zou zij er internationale bescherming genieten. Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terechtkomen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Griekenland. Immers, verzoekende partij is geboren in Brussel en heeft nooit enige bescherming genoten in Griekenland. Eerstens meent verzoekende partij dan ook dat de aanvraag van verzoekende partij niet ‘niet ontvankelijk’ kon worden verklaard op basis van artikel 57/6, §3, 6° van de vreemdelingenwet gezien het voor verzoekende partij een eerste asielaanvraag betreft. Aldus werd nooit een grondig onderzoek gevoerd naar haar asielmotieven en haar vrees ten aanzien van het land van haar moeder, Eritrea. De bestreden beslissing is dan ook gevitieerd en dient te worden vernietigd. li.2.2. Verwerende partij tracht zich te verschuilen achter het feit dat de vader en moeder van verzoekende partij reeds internationale bescherming zouden genieten in Griekenland en gaat er ipso facto van uit dat ook verzoekende partij aanspraak zou kunnen maken op deze bescherming - quod certe non. Zij motiveert dit als volgt: [...]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden verzoekende partij - een minderjarige die in België is geboren en nooit een voet heeft gezet in Griekenland - terecht zal komen dan wel of zij op een adequate manier zal opgevangen en behandeld zal worden. Zij verliest volledig het hoger belang van het kind uit het oog.

II.2.3. Verwerende partij verwijst ten onrechte naar artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU om te stellen dat verzoekende partij eveneens bescherming zou kunnen genieten van de Griekse autoriteiten - quod certe non. Immers, in deze richtlijn wordt geenszins de verplichting opgelegd aan een lidstaat om ook aan een familielid van een erkende vluchteling of een subsidiaire beschermde dezelfde bescherming te geven. Meer nog, zelfs België - dat gezien wordt als een land die dergelijke richtlijnen veel beter toepast dan een land als Griekenland - past deze richtlijn niet altijd consequent toe en geeft kinderen (of ouders van erkende kinderen) niet automatisch dezelfde bescherming... De lidstaten kunnen immers beslissen om familieleden dezelfde bescherming te geven, maar ze kunnen dit ook simpelweg weigeren. Zij schuift haar verantwoordelijkheid volledig van zich af en onderzoekt zelfs niet of verzoekende partij terug zou kunnen keren naar Somalië zonder gevaar onderworpen te worden aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling - wat een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Zij stelt simpelweg dat verzoekende partij het maar zelf moet gaan uitzoeken in Griekenland en hopen (?) dat Griekenland haar verblijfsrecht zal verlenen... De redenering van verwerende partij tart werkelijk alle verbeelding. Eerstens is het absoluut niet duidelijk op welke grond verzoekende partij naar Griekenland zou moeten reizen (zij heeft er immers geen enkel verblijfsrecht/procedure). Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij niet terug kan keren naar Eritrea, maar noemt haar vrees voor repatriëring 'puur hypothetisch'... Verzoekende partij begrijpt niet hoe deze vrees hypothetisch zou zijn, gezien zij noch in België, noch in Eritrea, noch in een ander Europees land internationale bescherming geniet. Het feit dat de moeder van verzoekende partij recht zou hebben op verblijf in Griekenland, ontslaat verwerende partij niet van haar verplichting om het asielrelaas, de vrees en het recht van verzoekende partij op bescherming in België te onderzoeken! De motieven van de bestreden beslissing zijn niet deugdelijk en schenden aldus tevens het beginsel van de materiële motiveringverplichting, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen artikel 57/6, §3, 6° VW, 48/3 VW, 48/4 VW en 57/1, §4 VW. Daarom wordt dan ook gevraagd de thans bestreden beslissing te vernietigen."

De Raad benadrukt dat noch artikel 23 noch enig ander artikel in richtlijn 2011/95 voorziet in een dergelijke uitbreiding van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus tot de gezinsleden van degene aan wie deze status is verleend.

Uit artikel 23 van deze richtlijn vloeit immers voort dat deze richtlijn ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova, pt. 68; HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36).

Daargelaten de vraag of artikel 23 van richtlijn 2011/95/EU überhaupt toegepast kan worden in onderhavige situatie, gelet op de definitie van "gezinsleden" in de zin van artikel 2, onder j van onder deze richtlijn (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 36), onderstreept de Raad verder dat de mogelijkheid in Griekenland tot het al dan niet verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, geenszins kan worden gelijkgesteld aan een internationale beschermingsstatus, waarop eenieder recht heeft die individueel voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van richtlijn 2011/95, met name omdat hij of zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in het land van herkomst dan wel aldaar een reëel risico loopt om aan ernstige schade te worden blootgesteld.

Lidstaten kunnen evenwel op grond van gunstigere normen het genot van internationale bescherming uitbreiden tot andere gezinsleden, mits deze gezinsleden niet onder de uitsluitingsgronden van artikel 12 van richtlijn 2011/95/EU vallen en hun situatie, wegens de behoefte om het gezin in stand te houden, een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova, pt. 74).

Ongeacht of een kind zelf voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van een internationale beschermingsstatus en ook wanneer dat kind in een gastlidstaat is geboren, heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus tot een minderjarig kind van een persoon aan wie die status is toegekend op grond van een nationale bepaling

die tot doel heeft de eenheid van het gezin in stand te houden, aldus een verband vertoont met de logica van de internationale bescherming (HvJ 9 november 2021 (GK), C-91/20, LW, pt. 44).

De Raad acht informatie over de mogelijkheden tot automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus in Griekenland noodzakelijk. Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe mogelijk is in Griekenland, dan kan voor verzoeker actueel geen nood aan internationale bescherming in België worden vastgesteld.

Indien een automatische uitbreiding van de internationale beschermingsstatus van de ouders naar het kind toe niet mogelijk is, dan moet verzoekers nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van herkomst worden onderzocht en beoordeeld.

In casu, blijkt uit niets dat verzoeker op heden in Griekenland een status van internationale bescherming heeft die overeenkomt met de status die aan zijn ouders werd verleend.

Het administratief dossier bevat verder echter geen informatie waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die in Griekenland werd verleend in hoofde van verzoekers moeder, probleemloos kan worden uitgebreid naar verzoeker, zoals aangehaald in het verzoekschrift. In de verweernota werd desbetreffend enkel verwezen naar de bestreden beslissing en er werd, buiten de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen bijkomende informatie bijgevoegd.

Ter terechtzitting beperkte verwerende partij zich tot het verwijzen naar de bestreden beslissing en de verweernota.

De Raad bevindt zich aldus in de onmogelijkheid om te beoordelen of verzoeker, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Griekenland, net zoals zijn moeder, van internationale bescherming kan genieten, dan wel of hij hiervan zou verstoken blijven.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 september 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF